

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi J. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnych wyroków Sądu Okręgowego w C. z dnia 7 sierpnia 2003 r., sygn. akt I C (...) oraz Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2004 r., sygn. akt I ACa (...)

w sprawie z powództwa J. P.

przeciwko Gminie C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2008 r., zażalenia J. P. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 czerwca 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda J. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnych wyroków Sądu Okręgowego w C. z dnia 7 sierpnia 2003 r. sygn. akt I C (...) oraz Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2004 r. sygn. akt I ACa (...).

Sąd Apelacyjny wskazał, że wobec braku przesłanek wymienionych w art. 424¹ § 2 k.p.c. w rozpoznawanej sprawie skarga powinna dotyczyć wyłącznie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2004 r. którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 7 sierpnia 2003 r. Skargę odrzucił z powodu wniesienia

jej osobiście przez powoda bez zachowania przymusu adwokacko – radcowskiego (art. 87¹ k.p.c.) podnosząc dodatkowo, iż skarga wniesiona została po upływie terminu określonego w art. 426⁶ § 1 k.p.c., a nadto jest niedopuszczalna z uwagi na przepis art. 424¹ § 3 k.p.c., ponieważ powód wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2004 r., której przyjęcia do rozpoznania odmówił Sąd Najwyższy.

W zażaleniu wniesionym przez ustanowionego z urzędu adwokata, powód podał jako podstawy zaskarżenia powyższego postanowienia przepisy art. 169 § 1, art. 294 § 1 i art. 394 § 1²⁰⁶ pkt 1 k.p.c., zarzucając naruszenie art. 171 k.p.c. przez odrzucenie skargi oraz art. 424⁶ i art. 424¹ § 3 k.p.c. przez przyjęcie, że powód nie podał konkretnych powodów skargi. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do merytorycznego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu oraz zasądzenie na rzecz kancelarii adwokackiej kosztów obrony z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego wydanego przed dniem 1 września 2004 r. jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2005 r., I CNP 1/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 15).

W tej sytuacji, chociaż wskazane przez Sąd Apelacyjny przyczyny odrzucenia skargi powoda, właściwe dla oceny dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego w dniu 1 września 2004 r. i później, są nietrafne - w następstwie czego pozbawione doniosłości prawnej dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu są skierowane przeciwko nim zarzuty zażalenia - to zaskarżone postanowienie, mimo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu.

Mając to na względzie orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Oddaleniu podlegał wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu zażaleniowym przez adwokata ustanowionego z urzędu nie zawierający oświadczenia o ich nieuiszczeniu (§ 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej – Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).